

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1883

Vragen van het lid **De Wit** (SP) aan de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *de publicatie over de moord op mevrouw C.P.* (Ingezonden 23 januari 2009)

1

Hebt u kennisgenomen van de publicatie over de moord op mevrouw C.P.?¹

2

Is het waar dat voorafgaand aan de moord op 30 december 2007 door mevrouw C.P. op 7 augustus 2007 aangifte is gedaan bij de politie te Rotterdam van bedreiging door haar man, de latere pleger van de moord?

3

Kunt u bevestigen dat de politie te Rotterdam niets met deze aangifte heeft gedaan? Wat is de reden daarvan geweest?

4

Wat vindt u van deze handelwijze van de politie nu deze kennis had kunnen/moeten nemen van het strafblad van de dader waaruit blijkt dat hij reeds eerder enkele geweldsmisdrijven had gepleegd,

terwijl uit het proces-verbaal van aangifte dat de politie zelf opmaakt blijkt dat de dader in het verleden meerdere vrouwen gewelddadig heeft bejegend?

5

Hoe valt het voorts te verklaren dat de politie niets heeft ondernomen, terwijl mevrouw C.P. tegenover de politie heeft verklaard dat haar man haar eerder had geïntimideerd en kort tevoren had bedreigd haar neer te steken en haar de messen had getoond waarmee hij dat zou doen, welke messen hij in zijn auto had liggen?

6

Had naar uw oordeel de politie geen voorzorgsmaatregelen moeten nemen teneinde te proberen te voorkomen dat er iets ergs zou gebeuren? Zo nee, waarom niet?

7

Hebben de ouders van het slachtoffer aanspraak op kosteloze rechtsbijstand wanneer zij schadevergoeding willen eisen? Biedt het Schadefonds Geweldsmisdrijven in dit geval uitkomst?

¹ www.ad.nl, 5 december 2008: «We zijn geestelijk vermoord».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de minister van Buitenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (ontvangen 11 maart 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 1476

1

Ja.

2

Het slachtoffer heeft inderdaad op 7 augustus 2007 bij de politie te Rotterdam-Rijnmond tegen haar partner aangifte gedaan van vernieling van haar auto en bedreiging.

3, 4 en 5

Naar aanleiding van de aangifte van het slachtoffer is wel degelijk opgetreden. De politie heeft de man als verdachte aangehouden en in verzekering gesteld. Na onderzoek is de verdachte in vrijheid gesteld aangezien er destijds geen gronden voor voorlopige hechtenis aanwezig waren. De politie heeft vervolgens het dossier ingezonden aan het arrondissementsparket te Rotterdam. Na bestudering van de in het dossier aanwezige stukken heeft de Officier van Justitie besloten de verdachte te

dagvaardden terzake van bedreiging. Thans wordt gezien of deze zaak kan worden gevoegd in de Belgische strafzaak, alwaar de verdachte terecht zal staan op verdenking van moord op het slachtoffer.

6

In de periode tussen 7 en 20 augustus 2007 zijn door de politie Rotterdam-Rijnmond diverse maatregelen getroffen. Zo heeft de politie onder meer toezicht gehouden op de gedragingen van zowel het slachtoffer als de verdachte en is de politie alert geweest op wijzigingen in het dreigingsniveau. De politie heeft op diverse momenten de effectiviteit van de getroffen maatregelen beoordeeld. Daarnaast is in de briefings van de relevante politie-eenheden aandacht gevraagd voor de zaak van mevrouw C.P. Ook is voor de woning een zogenaamde «afpraak op locatie» gemaakt. Dit betekent dat aan een melding vanuit de woning van mevrouw C.P. de hoogste prioriteit toegekend werd. Vanaf 20 augustus 2007 verbleef mevrouw C.P. in een opvanghuis elders in Nederland. Van hieruit heeft zij zelf het contact hersteld met verdachte. Eind 2007 is zij teruggekeerd bij verdachte en verbleef zij met hem in de woning van haar schoonfamilie in Peer (België). Daar is zij om het leven gebracht. De partner is in verband met de moord als verdachte aangehouden door de Belgische autoriteiten.

7

Rechtsbijstand dient te worden geboden in het land waar de zaak dient. Dit uitgangspunt vloeit voort uit de algemene rechtsplicht die op een Staat rust om te voorzien in adequate onafhankelijke rechtsbijstand. Het feit of het al dan niet een eigen onderdaan betreft, dan wel een buitenlands (Nederlands) slachtoffer, is daarbij irrelevant. Het betreft hier immers een fundamenteel beginsel van een behoorlijke rechtsorde, zoals onder andere neergelegd in het Europees verdrag voor de rechten van de mens en het Internationale verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Mede gelet hierop strekt de werking van de Wet op de rechtsbijstand zich dan ook niet verder uit dan tot in de Nederlandse rechtssfeer liggende rechtsbelangen. Dit beginsel is

verwoord in artikel 12 lid 1 van de Wet op de rechtsbijstand.

Voor de grensoverschrijdende juridische bijstand in de Europese Gemeenschap is richtlijn 2003/8/EG van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 van belang. Deze EU-richtlijn heeft tot doel in rechtsbijstand aan minder draagkrachtigen te voorzien bij grensoverschrijdende geschillen. Hiertoe zijn gemeenschappelijke minimumvoorschriften voor rechtsbijstand geformuleerd. Nederland heeft deze richtlijn in 2005 geïmplementeerd door een aanpassing van de Wet op de rechtsbijstand. In de Wet op de rechtsbijstand zijn daartoe de artikelen 23a tot en met 23k ingevoegd. In bijzonder artikel 23i van de Wet op de rechtsbijstand is van toepassing op slachtoffers van een misdrijf of hun nabestaanden in het buitenland. Een Nederlands slachtoffer of de nabestaanden van een slachtoffer van een (ernstig) delict in een andere lidstaat die daar een verhaalprocedure willen starten kunnen een verzoek om rechtsbijstand indienen bij de Raad voor Rechtsbijstand Den Haag. De Raad voor Rechtsbijstand Den Haag controleert dan of de aanvraag compleet is, zorgt zonedig voor de vertaling van stukken en zendt het verzoek na een marginale toets (op gegrondheid) door naar de bevoegde instantie in de lidstaat waar de verhaalprocedure moet worden gestart. Deze instantie kan dan voor de verhaalprocedure een advocaat aan de nabestaande toewijzen. Wat België betreft geldt dat bij de beoordeling het inkomen van het slachtoffer, dan wel de nabestaanden, wordt betrokken. Voor de laagste inkomens is de rechtsbijstand kosteloos. Voor de overige inkomenscategorieën geldt een inkomens- en vermogenstoets. Afhankelijk van het inkomen kan gedeeltelijke kosteloze rechtsbijstand worden verleend, dan wel zal men de kosten zelf moeten dragen. Het voorgaande laat onverlet dat de Wet op de rechtsbijstand enige ruimte biedt om voor een zaak van een Nederlands slachtoffer in het buitenland, ten behoeve van bemiddelende of voorbereidende werkzaamheden, een Nederlandse advocaat toe te voegen. In de onderhavige zaak kan dan ook in

beginsel aan de nabestaanden een advocaat voor advies wordt toegevoegd. Het Nederlandse Schadefonds Geweldsmisdrijven keert alleen uit als iemand in Nederland slachtoffer is geworden. Ook België kent een schadefonds. De nabestaanden kunnen een verzoek tot uitkering uit het Belgische fonds indienen bij het Nederlandse Schadefonds Geweldsmisdrijven, dat dit verzoek dan zal doorgeleiden naar het fonds in België.